

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2022-701

26.8.2022

If Skadeforsikring NUF

Bygning - innbo (kombinert)

Parkettskade – unntak for tap knyttet til estetisk forringelse.

Det oppstod vannskade på parkettgulvet i sikredes stue. Stuen hadde en tilknyttet spisestue. De to stuedelene var atskilt med en åpning på 1,7 m med en overgangslist. Det var lagt lik parkettgulv i begge stuedelene. Selskapet bekreftet dekning for utskifting av parketten i kun det berørte rommet. Sikrede krevde at selskapet også dekket utskifting av parkettgulvet i spisestuen, for å unngå fargeforskjell på gulvene i de to stuedelene. Ifølge sikrede ville ulik farge på parketten virke ødeleggende for boligens helhetsinntrykk. Selskapet anførte at vilkårene hadde et unntak for "tap knyttet til estetisk forringelse, hvor nye bygningsdeler ved reparasjon ikke er estetisk kompatibel med gamle uskadede bygningsdeler". Nemndas flertall kom til at sikrede ikke hadde krav på ytterligere erstatning da gulvet var satt tilbake i "vesentlig samme stand" som før skaden.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 60 357

Saksfremstilling

Saken gjelder erstatningsoppgjøret etter vannskade på parkettgulv og spørsmål om selskapets utbedring setter bygningen tilbake til vesentlig samme stand som før skaden oppstod.

Sikrede har bygningsforsikring med følgende vilkår om erstatningsberegningen:

5. Skadeoppgjørregler og erstatningsberegning

FAL. § 6-1 er fraveket. I stedet gjelder bestemmelsene nedenfor.

Erstatningsgrunnlaget fastsettes til hva det vil koste å

- reparere/utbedre skaden, eller
- gjenanskaffe tilsvarende eller i det vesentlige tilsvarende ting, eller
- gjenoppføre tilsvarende eller i det vesentlige tilsvarende bygning.

Erstatningen beregnes på grunnlag av kostnadene til reparasjon / gjenoppføring til samme - eller vesentlig samme - stand som umiddelbart før skaden inntraff, beregnet etter prisene på skadedagen.

If dekker ikke tap knyttet til estetisk forringelse, hvor nye bygningsdeler ved reparasjon ikke er estetisk kompatibel med gamle uskadede bygningsdeler. Eksempel på tap som ikke dekkes er skifte av gjennomgående parkett/bygningsmateriale i andre rom enn der hvor skaden har oppstått.

If har rett til å bestemme hvilket av disse alternativer, samt hvilken reparatør eller leverandør som skal benyttes, eller velge å betale kontant. Kontanterstatningen kan ikke overstige det beløp If ville ha betalt for reparasjon eller gjenanskaffelse. Dersom det ikke kan dokumenteres med faktura at arbeidspenger er betalt, erstattes arbeidspenger med 75 % av Ifs avtalepartnerpriser, eksklusive mva.

Det oppstod vannskade på parkettgulvet i stuen i sikredes bolighus. Stuen bestod av to deler; en stue på ca. 28 kvm og en spisestue på ca. 20 kvm. En åpning på 1,7 m med en overgangslist skilte de to rommene. Det var lagt samme parkettgulv i begge rom.

Selskapet engasjerte saneringsfirma K. for å besiktige skaden. Skaderapporten fra K. sa at kun et lite område på ca. 5 kvm av stuen var berørt av vannskaden. Under "reparasjonsbehov" var konklusjonen at det var nødvendig å skifte ut hele parketten i den berørte stuedelen.

Sikrede fikk ikke tak i tilsvarende parkett som den opprinnelige og han anførte at utskifting av parketten i kun det berørte rommet dermed ville gi en nyanseforskjell i gulvet mellom de to stuedelene.

Selskapet bekreftet dekning av vannskaden og tilbød sikrede å dekke utskifting av parketten i det omfanget som fremgikk av skaderapporten.

Sikrede krevde dekning for utskifting av parketten også i spisestuen på 20 kvm.

Selskapet avsto sikredes krav under henvisning til at vilkårene hadde unntak for tap knyttet til estetisk forringelse.

Sikrede klagde på selskapets avgjørelse og viste til følgende uttalelse fra firma P. som hadde lagt den opprinnelige parketten i sin tid:

Bredden på stua er større enn den "Parador" produsenten av parketten aksepterte da vi la parketten. Gulvet som er lagt er av typen med not og fjær og ble limt. Breddene som ble akseptert den gangen var langt mindre enn det som tillates med dagens tre lås. Bruddstyrken på denne låsen er dobbelt så stor som det en limt skjøt har. Med den limte varianten var det derfor nødvendig å dele opp gulvet med en ekspansjonsfuge. Det naturlige og mest estetisk riktige var da å legge den under en av tømmer-buene.

Sikrede fremla også følgende uttalelse fra arkitekt A.:

Stuen i førsteetasje er ment å oppleves som ett rom. Tømmerkonstruksjonens lafteknuter gir soner i stuen, men åpningene mellom sonene er så brede som tømmerkonstruksjonen tillater.

Det er ingen terskler mellom rommene.

Det vil være uheldig for opplevelsen av stuen som ett rom om gulvflatene får forskjellig karakter.

Selskapet fastholdt sitt standpunkt, og saken ble klaget inn for Finansklagenemnda.

Sikrede krever dekning for utskifting av parketten i spisestuen. Selskapets utbedringsmetode, med utskifting av parkett i kun vannskadet stuedel, vil ikke sette bygningen tilbake til samme stand som før skaden inntraff. Tilsvarende parkett lar seg ikke gjenanskaffe, noe som vil medføre en fargeforskjell mellom gulvene i de to stuedelene. Dette vil virke ødeleggende for boligens helhetsinntrykk.

Stuen er opprinnelig arkitekttegnet og etablert som ett terskelløst rom, men pga. av tyngden i tømmeret i laftehuset er det enkelte korte skillevegger noen steder. Selskapet har konkludert med at spisestuen er et annet rom enn stuen, og det er ikke korrekt. Hele stuen, inkludert spisestuen, er ett sammenhengende rom. Siden dette er samme rom, så kommer ikke unntaket som selskapet har påberopt seg til anvendelse. Til støtte for sitt syn viser sikrede til de fagkyndige uttalelsene fra hhv. arkitekt A. og firma P. Arkitekten som har tegnet huset bekrefter at hele stua i første etasje er et sammenhengende rom. Billedmaterialet fra K. sin rapport gir et feil inntrykk av helheten i rommet.

Selskapet avviser ansvar for utskifting av parkett i spisestuedelen. Selskapets erstatningstilbud oppfyller kravet i vilkårene om "reparasjon eller gjenanskaffelse til samme eller vesentlig samme stand som før skaden". Det er presisert i vilkårene at selskapet ikke dekker tap knyttet til estetisk forringelse. Selv om åpningen mellom "stuen" og "spisestue" er 1,7 m, gir tømmerbuen mellom rommene inntrykk av at rommene er mer atskilt. Videre er rommene allerede atskilt ved en overgangslist. Uavhengig av hva hensikten med denne listen var, så gir den visuelt sett inntrykk av at rommene er atskilt. Den estetiske forringelsen som følge av forskjellig parkett i de to rommene

vil være begrenset. Å skifte ut parkett også i spisestuen ville ha medført en vesentlig større kostnad enn om kun gulvet i det berørte rommet utbedres.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig for utskiftning av spisestuegulvet.

Finansklagenemnda Skades flertall, Trine-Lise Wilhelmsen og Trine Vøien, bemerker:

Flertallet mener selskapet må gis medhold.

Ifølge vilkårene beregnes erstatningen "på grunnlag av kostnadene til reparasjon / gjenoppføring til samme - eller vesentlig samme - stand som umiddelbart før skaden inntraff, beregnet etter prisene på skadedagen".

Formuleringen "vesentlig samme stand" har i nemndspraksis blitt forstått som en referanse til en kost-nytte vurdering, hvor reparasjonskostnadene ses i forhold til den verdiøkningen reparasjonen innebærer, evt. om reparasjon er nødvendig av funksjonelle eller estetiske hensyn, jfr. blant annet FinKN 2019-155, 2019-448 og 2020-282.

I tillegg sier vilkårene at:

If dekker ikke tap knyttet til estetisk forringelse, hvor nye bygningsdeler ved reparasjon ikke er estetisk kompatibel med gamle uskadete bygningsdeler. Eksempel på tap som ikke dekkes er skifte av gjennomgående parkett/bygningsmateriale i andre rom enn der hvor skaden har oppstått.

Partene er uenige om stuen og spisestuen utgjør ett eller to rom. Flertallet mener siste setning i klausulen kun er et eksempel på en situasjon hvor estetisk forringelse ikke dekkes, og at man må ta utgangspunkt i første setning sett i sammenheng med det grunnleggende kravet om at utskiftning skal sette gulvet i vesentlig samme stand som før skaden. Unntaket for estetisk forringelse tilsier at gulvet kan være i vesentlig samme stand selv om utskiftningen medfører en viss estetisk forringelse. Den skadete delen av gulvet utgjør 5 kvm av stuen på 28 kvm, mens spisestuen på 20 kvm er uskadet. Utbedringen i stuen koster kr 93 785, mens utskiftning av gulvet i spisestuen er estimert til kr 60 377. Utskiftning av gulvet i spisestuen vil derfor medføre en vesentlig kostnadsøkning uten at dette har noen betydning for rommets funksjon, og det er heller ikke opplyst at en partiell reparasjon vil medføre en verdireduksjon. Det dreier seg derfor kun om en estetisk forringelse, og slik stuen/spisestuen er lagt opp med avdeling mellom funksjonene med delvis vegg, bueåpning på 1,7 m og overgangslist, mener flertallet den estetiske forskjellen med forskjellig gulvbelegg må regnes som så begrenset at gulvet er satt tilbake i "vesentlig samme stand".

Sikrede har derfor ikke krav på ytterligere erstatning.

Nemndas mindretall, Hege Sundby, bemerker:

Mindretallet har kommet til et annet resultat.

Mindretallet forstår vilkårene slik at det vil være avgjørende for dekning for utskifting av hele parkettet i stuen om dette regnes som ett rom eller to rom.

Dersom det regnes som to rom så vil det være klart at unntaket for estetisk forringelse kommer til anvendelse.

Men etter mindretallets oppfatning er det her mest nærliggende å vurdere stuen med sine inndelte soner som ett rom. Det er ekstra stor åpning mellom de forskjellige sonene med godt innsyn mellom stue og spisestuedel, og det er lagt sammenhengende parkett i hele rommet. Ut fra de fremlagte bildene i saken fremstår stuedelene, etter mindretallets oppfatning, som en helhet

som det er mest nærliggende å definere som ett rom. Dette underbygges også av uttalelse fra arkitekten av huset som sier at tanken var at dette skulle ha funksjon som ett rom.

Da det etter det opplyste ikke er mulig å skaffe tilsvarende parkett som den skadde, vil en delvis utskifting av parketten medføre en fargeforskjell og være ødeleggende for stuens og boligens helhetsinntrykk, og som dermed ikke setter den tilbake i vesentlig samme stand.

Etter dette er mindretallet kommet til at klager må få medhold i sitt krav.

Avgjørelsen er avgitt under dissens.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).